

Liber . II.

gramis quia in pena positus adhuc supplicia eterna ptemesco. Debet tñ a me tu et dolore animus excuti et ad sola eternitate patrie desideria extendi. Tunc em nobilitatem nostre regenerationis ostendimus. si patrem diligimus. quem nūc servili mente vñ domini formidamus. Unde per paulum dñ. Non accepistis spiritum seruituris. itep in timore etenim dominus itaq; formidinis mēs electi posponat. in virtute se amoris exerceat. reuocationis sue dignitatem desideret. ad p̄ditoris sui spem anhelet. quez quoq; spicere noualet eternitatez eius necesse. i. vi intimum cibum suū esuriens expectet. h̄c gregorius. Qui igit in pueras vira se p̄stitutum considerat. timeat incidere in gehennam et ideo vitam suam emendando et penitēto corrigat. Qui vero iam virtuose vivit et in statu proficiendi est timeat ne ab eodē statu. per suam negligentiam corruiat. Porro et̄ s̄m apostolum ut cum timore et tremore nostram salutē exerceamus ac ingiter in tali salubri metu perseveremus. Sic igitur habemus de timore. Filius.

Pellez scire que virtus primo origine de timore.

Ca. . III. Pater.

Debes scire qđ ex timore dñ procedit sine ostentur bona voluntas. qui em̄ timet pro suis excessivo damnari seu a deo separari. murat voluntatem suam prauam in bonā et sicut timor est imitū oīm virtutum sic etiam bona voluntas est origo et mater oīm bonorum. Hoc probat beatus bernardus sic dicens. Bonavoluntas in aīo est origo oīm bonorum et oīm mater virtutuz. sicut econtrario mala voluntas est origo oīm viciorum et malorum ideo custos anime sue valde sol-

Dist. II. Ca. III.

Iicitur esse debet. circa custodiām voluntatis sue. h̄c ber. Unde magnum et principale donum dei est bona voluntas. quia quicquid agit non potest esse bonum. nisi ex bona voluntate procedat sine qua etiā nemo salvare potest. Richardus de sancto victore. Inter omnia bona que ad salutem hominis spectare evidet. primum et principale donum bona voluntas esse cognoscit. per quam in nobis divine similitudinis ymagō reperitur quicquid homo agat bonum esse non potest nisi ex bona voluntate fiat. similiter malum esse non poterit. sine bona voluntate oīno salvare nō potes. cu bonavoluntate petire non potes. h̄c richardus. Et notandum q̄ voluntas corrupta seu inordinata et pluētudo mala plurima sepe vicia quasi naturalia in neglecta conscientia efficere solet. Remissa nā q̄ voluntas generat mentis levitatem ex qua prodeunt inconstancia morum leticia vana. cordis lascivia et multa alia. et in hunc modum omnia genera viciorum ex aliquo male voluntatis effectu vel male consuetudinis suam singula ducit originem. Ista commemorat beatus bernar. in epistola ad carthagenses sic ait. Sicut magno aliquando labore et studio perseverante virtutes trahuntur in affectum et mentem bonam. sic vicia levissima remissionis conscientie oportunitate transeunt in consuetudinem. et quasi naturalia efficiuntur sed nullum vitium est naturale. Omnis vero virtus naturalis est. Consuetudo tamen vel corruptre vel inalite negligētie plurima sepe vicia quasi naturalia in neglecta conscientia efficere solit. nam remissa voluntas facit levitatem mentis. ex qua prodeunt instabilitas metris. incōstantia morum. vana letitia. sepe usq; ad lasciviam carnis vel multa alia in

Liber II.

Dist. II. Ca. III.

negligentiam vel transgressionem propositam levitatis virtio venientia. in hunc modum omnia genera virtioꝝ ex aliquo malevolentis affectu vel maleſueſtudinis vſu ſuam ſingula ducunt oris ginem. que quanto diutius menti inilita eſt. tanto fortius heret et fortioribꝫ remedij indiger. etiam cura inquirit diligentiorē. hmoꝫ enim peſtes virtioꝫ in vltimam ſolitudinē ſolitarii persequuntur. et ſicut bene pcreta virtuſt fideliter animo inſidēs poffeffionem ſoum in nulla deſerit multitudine ſic virtuum pſuerudinis poffefforē ſuuz libeſte non patif in qualibet ſolitudine. nam niſi priuaci ſtudio et prudenti labore expugnata fuerit pſuetudo ſuperat als non potest. vincivix potest. et quomodo cunq; ſeponat animus herz in quauiſ ſolitudine ſecretum vel ſilentiū eſte non patif cordis. hec ber. Laborare igit de benuſ ut noſtrā voluntate ſi praua e aut remiſſa corrigitur. q; ſi in quantum in nobis eſt veliſtus. q; ſi in quantum in nobis eſt vites ad bene operandū apponeſt. pmp̄ta fuerit noſtra voluuntas. nihil poterit nos auxiliante dñō a viciſte ac bonis operibꝫ phibere. Unde criſt. Possibile eſt in iſſa dei implere ſi timelimus. Si enī in q̄ntum in nobis eſt vites velimus apponere. maximus deus adiungit auxiliū. q; ſi pmp̄ta ſuert in nobis voluuntas. nihil erit quod nos a viciſte poſſit phibere. hec criſto.

¶ Et ſciendū eſt q̄ voluuntas boſna pdeſt ad ſalutem hoīm etiam ſi eſſe cuī boni operis non habuerit. q; quicquid vult homo et non potest perficere. hoc deus p facto reputat. ſi enim nihil habet quis dare. det voluntate quā habet et totuꝫ dedit. De hoc primo dicit beatus ilhero. Voluuntas pdeſt. q; ſi eſſe cuī non habuerit. tñ premiuꝫ nō amittit Item beatus ambro. Affectus tuus

operi tuo nomen imponit. quiſqd viſ et nō potes deus p facto reputat. Et beatus augu. Bona voluuntas cui non eſt facultas opis. ſufficit ſibi ipſi. ſufficit etiā teo. ſi nihil dare habes. da voluntatē quam habes et totuꝫ dediſti. Omnia cū iimpleuit qui qd potuit fecit. hec auguſt. Unde qui habere vult magnū meritū magnā habeat voluntatem. q; quantū crescit bona voluntas tantum crescit et meritū. De hac voluntate dicit beatus ber. Bonavoluſtas nee dari p̄t in uito. nec auferri niſi volenti. ergo totum meritum hoīe eſt in bona voluntate. Quantū crescit voluſtas tua tantum crescit meritū tuum. tantū meritis quantū vis. fac magnā voluntatem ſi viſ habere magnū meritū. ita deus p̄iſſimus et miſericordissimus in eo noſtrā redemptōem in quo nullus niſi velit egere p̄t. Amare namq; equale et diuites et paupes poſſunt. licet equaliter dare pecunia non poſſint. Voluſtas nō bona nō eſt. ſi non opereſ quod potest. hec ber. De hac voluntate etiā notandum q; ſicut voluſtas ſi fuerit viciſta in hoīne facit animam vitiosam. ita et bona voluſtas ſi auſterit efficit animam bonā. ¶ Que etiā h3 q̄tuor gradus. Primus gradus eſt voluſtas recta. Secundus voluſtas valida. Tercius deuota. Quartus voluſtas plena. In quibus bone voluntatis gradibꝫ d3 aīa deuota de die in diē pſicere et ſe in illis exerceſt. De hoc per beatū ber. ſic d2. Sermo dei duo operari debet. et animas vitiosas ſanare. et bonas ammonere. vitiosas dixerim non ad omnes quibus in eſt virtium. ſed que virtio ex voluntate consentiunt. nec refiſtunt quantum poſſunt. Bonas dico animas non ſolum perfectas. ſed etiam incipientes. que licet virtium habeant. tamen nullo modo consentiunt ſed repugnant. Ettaſ

Liber . II.

les aīe licet ex infirmitate vel ignorantia sepe cadant. tñ pbonā voluntatem quā habent resurgūt. Hec est enim que bonā facit aīam. Si vō voluntas fuerit vītiosa. vītiosam facit aīam. Si qz homo sicut iob ait. Nunquam in eodem statu pmanet. aut em̄ deficit aut pfectus. pficiendū est in hac voluntate. qz ipsa est de qua ppheta ait. hec est via dñi abulata in ea. primus gradus huius vite est recta. Secundus valida. Tercius deuota. Quartus plena voluntas. In primo gradu aīa mēte legi dei p̄sentit. sed carne repugnante bonum qd̄ diliḡt. pficere non inuenit. sed sepe malū qd̄ odit p̄ infirmitatez facit. In scđo gradu aīa non solū malū qd̄ non agit odit sed etiā bonū qd̄ diliḡt licet cū grauedine fortiter tñ pficit. In tertio gradu iaz dilatato corde currit oīā mandator̄ dei. et delectat in eis sicut in oībo divitīq̄s. In quarto gradu sunt angeli qui ea facilitare qua semper volunt plenarie pficiunt. hūc gradū desiderare quidem p̄t. ascendere nō p̄t ob hoc qd̄ corpore grauaf. Qui igit̄ non dū voluntatez rectam habet. sciat qz impedit eū intentio carnalis. qui habet rectā et non validam. sciat qz impedit eū mala p̄suētudo. qui h̄z deuotam et non plenā sciat. qz impedit eū terra na inhabitatio. Cuius vītiosa est voluntas oīet et dicat. Fia voluntas tua sicut in celo et in terra. se intelligens in terra. In celo illū autē qui recram h̄z voluntatem. qz quantū distat celū a terra tantuz distat voluntas recta a vītiosa. Item etiā oīet qui h̄z voluntatez rectaz se intelligens in terrā illum aut qui in voluntate valida ē celū. ita de ceteris ut semp intendat aīa. pficere. qz sicut damnatus est. qui semp invītiosa per manet voluntate. ita reprehensibilis est qui in alijs non studet proficere. Hec

Dist. II. Ca. III.

berñ. Sed et hoc circa voluntatē sciendum. cū em̄ vult bonū agere qd̄ potest laudāda est. Cū vō plus vult qd̄ potest corrigenda est. cū aut̄ facere non vult. qd̄ p̄t. excitanda est. Ista cōmemorat beatus berñ. sic dices. Bona voluntas cū vult qd̄ potest laudanda est. cū vult qd̄ non p̄t corrigenda est. cū non vult qd̄ potest excitanda est. Hec berñ. sic patet de voluntate.

Filius.

Cire aut̄ defidero que pīrū sel quāf bonam voluntatem.

Ca. .III. Pater

DEc hoc scire debes. q̄ ex bona voluntate p̄cedit suūp̄fius discussio sive vījudicatio. omnis namq̄ voluntas bona oīit malum et diliḡt bonū. homo vero habens bonā voluntatē ad semetip̄suūt rueretur ac semetip̄sum discutit. ac ingreditur secretum conscientie sue. ibi q̄ omnes defectus. omnes consuetudines. omnes affectiones. omnes operationes. omnia peccata. ram preterita qd̄ presentia diligenti consideratione examinat et examiningando inspicit et si quid minus rectum apud se innenerit statim penitendo punit. Necesse est enim ut homo in suis operibus sit prouidus et circumspectus et quotidia na discussione cogitationes locutōea pariter et facta sua examines. Quanđ etiam ad bona agenda solito sic alacri da sit instantior. penset etiam quantum in virtutib⁹ pficiat. vel quantum deficit et qualis sit in affectib⁹ et qualis in morib⁹ diligenter attendat. Unice Hugo de sancto victore. Necessarium est ut homo in omnibus operibus suis sit circumspectus. et prouidus et